

Атила Йожеф

Песен на младите жени

С трепетни брадички – дяволити, чувствени,
и с глави рисувани, и с нозе изваяни, и с напети бели гърбове –
вижте и очите ни, след това и устните!

Лумва под нозете ни грациозен пламък – фурната ни чака.
И лицата бели вече са червени, както се е зачервила
плетката на козунака.

Вятърът безсрамен иска да погали плахата ни гръд.
Уж стадата сбира, а развява фустии,
а пък те плющят.

Миём, чистим, бършем, в кок коси прибрали,
и тела поклащаме, както гордият петел
своя гребен златоален.

И бедра, и хълбоци, и гърди играещи –
рой дечица сладки в росната трева
сякаш са това.

Вечер за мъжете си имаме целувка
и вода за миене, и вечеря вкусна.
Дразним ги с преструвка и ги утешаваме,
и ги подлудяваме с ненаситни устни.
Призори се вираме в своите коремии.

КРАЙ

© Петър Анастасов, превод от унгарски

Attila József

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9770>]